

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

“ŠPERKEM JE VŠE, CO ZA NĚJ POVAŽUJEME”

/ V. K. NOVÁK

” NAZDAR”

BcA. Adéla Wiesenbergová

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu

Studijní program Design

Studijní obor Design kovu a šperku

Diplomová práce

“ŠPERKEM JE VŠE, CO ZA NĚJ POVAŽUJEME”

/ V. K. NOVÁK

” NAZDAR”

BcA. Adéla Wiesenbergová

Vedoucí práce: doc. M. A. Petr Vogel

Katedra designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2017

.....

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji,

panu doc. Petrovi Vogelovi za vedení mé práce. A všem, kteří mi pomohli s realizací.

OBSAH

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace	1
3. Cíl práce	6
4. Proces přípravy	7
4.1 Technologické řešení spojů mezi dýhami.....	7
4.2 Grafické zpracování motivů.....	8
4.3 Volba dřevěných dých	9
5. Proces tvorby a technologická specifika.....	10
5.1 Příprava mosazných komponentů	10
5.2 Příprava dých	10
5.3 Příprava zapínání u broží	11
5.4 Kompletování komponentů.....	11
6. Popis díla.....	13
6.1 Náhrdelníky.....	13
6.2 Brože	13
7. Přínos práce pro daný obor	15
8. Silné a slabé stránky	16
9. Seznam použitých zdrojů.....	17
10. resumé	18
11. Seznam příloh.....	20

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Do atelieru Design kovu a šperku jsem nastoupila do magisterského studia. Bakalářské studium jsem absolvovala v atelieru Design oděvu a obuvi a díky tomu jsem při tvorbě šperku přistupovala s jinými zkušenostmi. Moje semestrální a klauzurní výstupy jsem navrhovala vždy ve vztahu s tělem nebo oděvem tak, jak jsem byla zvyklá na bakalářském studiu, akorát s novým použitím materiálů.

Semestrální a klauzurní práce, ze kterých jsem nejvíce čerpala pro diplomovou práci, jsem vytvořila ve druhém ročníku magisterského studia. Původně jsem téma inspirované Aloisem Mudruňkou již rozpracovala, ale v trochu jiné verzi, kdy jsem jako hlavní prvek ve šperku použila stáčené bílé lano a zabývala jsem se především momentem, kdy se okolo typografie obtáčí tzv. šlahouny. Takto jsem přistupovala i k práci s lanem a tělem. Ornamentální dekor byl pouze v malých detailech u koncovek lana. (příloha číslo 1)

Další moje semestrální a klauzurní práce byla věnována úplně jinému tématu a to sice japonské Yakuze. Yakuza je subkultura japonské společnosti, spíše tedy mafie, která má kořeny již v 16. století a jejím prapředkem byl japonský samuraj, symbol síly a vyrovnanosti. Postupem času začala Yakuza budit spíše obavy a strach, jelikož její hlavní obživou jsou dodnes drogy a obchod se zbraněmi. Ne ale všechny gangy se takto živí, některé podporují umění a celkově kulturu v Japonsku. Primárně jsem se ale v tomto tématu věnovala gamblerské karetní hře Kabufuda a jejímu grafickému zpracování, se kterou Yakuza hraje. Jako materiál jsem si zvolila exotické dýhy a překládala je přes sebe tak aby evokovaly jednotlivé karty a jejich číslice ve hře, které když se sečtou dohromady znamenají okamžitou smrt. Tato technika a práce s dýhami mě oslovila natolik, že jsem se rozhodla v ní

pokračovat a použít jí jako nosný materiálový prvek mé diplomové práce.
(příloha číslo 2,3)

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Tématem mé diplomové práce se stal citát prof. Vratislava K. Nováka „Šperkem je vše, co za něj považujeme“. Citát si můžeme vyložit jakkoli, je tak obecný, že každý za ním vidí něco jiného. Na mě osobně působí svobodně a s obrovským nadhledem, kdy člověka neomezuje v názoru a dotýká se obyčejných věcí. A jak jsem již zmiňovala v předešlém odstavci, díky bakalářskému studiu v ateliéru oděvního designu jsem při tvorbě šperku přirozeně vnímala spíše celé tělo a tento citát mi k přístupu mé práce seděl nejvíce.

Hlavním inspiračním zdrojem pro diplomovou práci byla sgrafita v rodné obci, která vytvořil můj prastrýc Alois Mudruňka počátkem 19. století a jsou v podstatě dominantou a určitým šperkem obce. Obec Uhersko, leží ve východních Čechách cca 20km od Pardubic a má něco málo přes 200 obyvatel. Alois Mudruňka se zabýval ve své rodné obci tvorbou sgrafit na veřejných i soukromých budovách. Poprvé tento nápad uplatnil na svém rodném domě v Uhersku v roce 1922. Stěžejním motivem ve štítě střechy je rodina, matka se sedmi dětmi s nápisem „Všude dobře, doma nejlíp.“ Na vedlejší zdi jsou výjevy z rolnického života; postava sedláka a pána. I tento obraz je doplněn textem: „Sedlák dělal z hnoje chleba a milostpán z chleba hnůj.“ (příloha číslo 4,5)

Sgrafita s vlasteneckými motivy realizoval i na jiných budovách v Uhersku. Jednou z nich byl obchod se smíšeným zbožím sestry Blaženy Dohnalové. Jediná barevná sgrafita jsou na domě Aloisova spolužáka Horvátha, který vlastnil řeznictví. Obrázky z řeznického prostředí doprovázejí vtipné verše. (příloha číslo 6) Místní obecní dům byl roce 1924 využit pro uctění památky zdejších rodáků, kteří padli za první světové války. Mezi okny jsou ztvárněny obrazy osobností české minulosti.(J.A. Komenský, Jan Žižka). (příloha číslo 7) Zub času však za ta léta vykonal své a proto se muselo přistoupit k jejich rekonstrukci. Dva roky na to zhotovil svůj největší projekt

v Uhersku, když si občané svépomocí postavili roku 1926 Sokolovnu. Sgrafita jsou po celé ploše na třech stranách této budovy. V době okupace musela být všechna vlastenecká témata zakryta omítkou, takže při restauraci jich bylo mnoho poškozeno. (příloha číslo 8) Na obnovu obecního domu byl tedy po těchto špatných zkušenostech přizván v roce 1998 Aloisův synovec, sochař a restaurátor Čestmír Mudruňka, který opravil v částečně pozměněné podobě všechny obrazy na budově. (příloha číslo 9) Sgrafita vytvořena pro Uhersko byla téměř posledním dílem, kterým se dlouhodobě zabýval v důchodovém věku, kdy se natrvalo vrátil do rodné obce. (příloha číslo 10)

Bezesporu nejvíce se Alois Mudruňka proslavil v oblasti užitého umění jako grafik a rytec. Jeho nejvýznamnějším počinem na poli grafického umění byly jistě jeho slavné návrhy velkého množství cenin, zvláště bankovek, nejen pro Československo, ale i pro Litvu. Jedním z prvních rytých československých platidel byla papírová dvacetikoruna zhotovená podle návrhu Aloise Mudruňky. Je na ní zobrazen slovenský národní buditel a dřívější ministr vojenství Milan Rastislav Štefaník, z druhé strany je portrét ministra financí Aloise Rašina. (příloha číslo 11) Technika hlavního tisku na lici je knihtisk, na rubu měditisk neboli liniový hlubotisk. Bankovka byla v oběhu od roku 1927 do roku 1945. Byl dokončen i návrh papírové bankovky s hodnotou 5,10, 50, 100 nebo 1 Kč, ale ten nakonec nebyl realizován, protože došlo k přesunu korunové hodnoty k mincím.

Alois Mudruňka se také významně přičinil na poli dětské knižní ilustrace. Je dodnes známý jako autor ilustrací prvního vydání vynikajícího, dosud nepřekonaného slabikáře českých škol „Poupata“ z roku 1913. Ten vznikl z přátelství a spolupráce s učitelem a básníkem Josefem Kožíškem.

Důvod volby zpracování tohoto tématu pro mou diplomovou práci je především vztah k obci a k odkazu a tvorbě Aloise Mudruňky. Postupem času, jak jsem vyrůstala, začala jsem lépe chápat hesla napsaná na rodném statku dědy. Jedno z nich, které se nachází u vstupních vrat do statku a je

připisováno T. G. Masarykovi, zní: „Nebát se a nekrást“.¹ (příloha číslo 12) Situace, díky níž toto heslo vzniklo a s jakým podtextem mi v leccems připomíná dnešní dobu. První republika je pro mě období rozkvětu ve všech možných oborech, české země a češství bez patosu. To je další důvod mé volby.

Motivy použité v diplomové práci jsou konkrétně ze Sokolovny a z rodného statku u jejíž rekonstrukce jsme jako děti pomáhali strýci Čestmírovi.² (příloha číslo 13) Název je odvozený ze sokolského pozdravu „Nazdar“, který je zobrazen na boční straně Sokolovny.

¹ Ze spisu Obecního úřadu Uhersko – Ing. Milan Rucký 3. 8. 2005

² Ze spisu Obecního úřadu Uhersko – J. K. Cvrček

3. CÍL PRÁCE

Cílem diplomové práce bylo zpracování motivů Aloise a jejich přenesení do šperku. Naskytla se mi příležitost kombinovat něco starého s novým přístupem a tím jsem začala stavět základy pro práci. Nechtěla jsem, aby byly motivy výrazné již při prvním pohledu na šperk, a tak jsem hledala způsob, jak je použít. Při restauraci jsem vždy dostala na starost vyškrabat obrysy detailů ve sgrafitech (lipové listy, srdce, orlice, atd.) tím pádem jsou mi velmi blízké a staly se tak hlavním prvkem mé práce.³

Důležitým aspektem pro mě byl moment, kdy sgrafita někdo vidí poprvé, a vnímá tak především kontrasty. Ty jsou patrné v klasické architektuře obce, v černobílých formách sgrafit na domech, či v jejich monumentálnosti. Po pozornějším zkoumání pak divák teprve objevuje detaily, které jsou v celku obsaženy. Dále pro mě byla důležitá kombinace ornamentu a geometrie, která ve sgrafitech není na první pohled tak patrná. Při nálezů šablon v podkroví Sokolovny, jsem však zjistila, že má svůj přísný geometrický řád a sgrafita jsou vepsána do sítě, kterou si Alois vytvořil pro jakoukoli tvorbu od návrhu bankovky až po hrubou skicu na papíře.

Diplomovou práci jsem chtěla založit na kontrastech. Ať už se jedná o kontrast v ornamentech, geometrii, materiálech, či v barevnosti. Pro práci jsem se rozhodla vytvořit kolekci náhrdelníků a broží.

³Sgrafita.webnode.cz : sgrafita [online], [cit. 2017-04-01], Dostupné na: <http://sgrafita.webnode.cz/dekorativni-malirske-nastenne-techniky/sgrafito/>

4. PROCES PŘÍPRAVY

Proces přípravy zahrnoval výběr materiálu a následné zkoušky jak kombinace fungují. Od začátku práce jsem považovala za důležité dostat určitou lehkost a vzdušnost do šperků a proto jsem se při volbě materiálu moc dlouho nerozhodovala. Pocitově jsem věděla, že bych ráda použila hlavně dřevo, které mi nejen evokuje interiér staré Sokolovny a její vrzající parkety, ale i nábytek, který Alois vytvořil u babičky v domě - vyřezávaný ze dřeva s podobnými motivy a vstupní vrata s brankou u statku. (příloha číslo 14)

Díky vlastnostem dýhy, jako je pružnost a lehkost, se mi zdála jako materiál nejideálnější. Bohužel mezi její vlastnosti patří i křehkost a díky tomu jsem hledala způsob, jak bych mohla tuto vlastnost alespoň trochu potlačit.⁴

Pro elegantní a kontrastní kombinaci jsem zvolila práci s kovem. U hledání tvarů jsem vyzkoušela několik technik, jak dýhu vrstvit a překládat přes sebe, jelikož jsem jednu z technik již použila ve své klauzurní práci, rozhodla jsem se vyzkoušet jiný systém. Začala jsem do sebe dýhy zasekávat, jako jednoduchou stavebnici a zkoušet různé úhly. Tato technika se mi zalíbila a snažila jsem se jí rozvést do několika typů.

4.1 Technologické řešení spojů mezi dýhami

Především jsem ale řešila techniku, jakou zvolím pro motivy ze Sokolovny, které jsem chtěla použít jako zdobný detail. Tato možnost se mi naskytla při technice zasekávání dýh do sebe, kdy jsem musela spoje technologicky vyřešit tak, aby dýhy nepraskaly a byly pevné a odolné. Zároveň se mi zde nabídl prostor pro motivy z písma. (příloha číslo 15) Rozhodla jsem se použít obdélníkové kovové detaily se symbolem uvnitř, jako negativ, kde je patrná kombinace geometrie a ornamentu. Nejdříve jsem

⁴ Decospan.com: dýha [online], [cit. 2017-04-01], Dostupné na: <http://www.decospan.com/cz/D%C3%BDha/>

přemýšlela, že tvary do mosazných spojů vygravíruji, ale později jsem přistoupila k řešení motiv vylaserovat skrz aby byla vidět dýha pod kovem. Tento postup mi i připomínal technologii při realizaci sgrafit, kdy se proškrabuje omítka na první černý nátěr. Další možností, kterou jsem chtěla vyzkoušet, byl přímo ornament, který je vystylizovaný z původních tvarů a použitý jako spoj v pozitivu, kdy se část motivu zrcadlí na druhou část dýhy a vzniká tak trojrozměrný motiv, tento moment jsem použila pouze na jednom náhrdelníku, který díky své velikosti tento ornament unesl. (příloha číslo 16)

Jak už jsem psala v předchozím odstavci, pro spoje jsem se rozhodla použít kovové prvky, nejen kvůli jejich funkci ale, také kvůli elegantní kombinaci dřeva a kovu. Při vybírání druhu kovu jsem se rozhodovala mezi nerezí a mosazí. Nakonec jsem zvolila mosaz, díky barevnosti, kterou jsem chtěla zachovat a možnosti následného stříbrného pokovu.

4.2 Grafické zpracování motivů

Příprava pro laser vyžadovala přesnou grafickou úpravu motivů. Mnohokrát jsem z celkových motivů použila pouze část, proto na první pohled inspirace není tak patrná a jsou použity v určitých částech, aby šperk nebyl přeplácáný. Pro tuto práci jsem oslovila grafika, který mi pomáhal s technologickou částí křivek. Vše jsem nejdříve provedla v papírových zkouškách, abych viděla, jestli motivy fungují a spoje do sebe pasují. Tento proces byl asi nejzdlouhavější díky přípravě a následným zkouškám a hledání vhodných tvarů. Několikrát se stalo, že jsme tvar předělávali až třikrát než se stal definitivním. Původní záměr byl vylaserovat dva stejné tvary a přilepit je z obou stran na dýhu, postupem času jsem došla k závěru, že mnohem čistější varianta bude motivy graficky připravit zrcadlově a následné ohnout k sobě a dýhu do nich vsadit. (příloha číslo 17)

4.3 Volba dřevěných dých

Díky předchozí spolupráci s dýhařskou firmou J. Ficek, jsem věděla o druhých dých, které jsou k dispozici. Pro předchozí práci jsem používala pouze přírodní dýhy, které nebyly nijak upravovány z výroby. Ve fabrice jsem ale zaznamenala dýhy modifikované, které jsou speciálně upravovány technologickým procesem. Modifikovaná dýha je ve zjednodušené verzi slepená dýha z několika stromů stejného druhu. Stlouká se pod tlakem a lisuje se spolu s lepidlem a následně krájí na jemné pláty. Dají se díky tomu recyklovat i menší nevyužité kusy vyřazené z výroby. Navíc se díky této technologii tvoří úplně jiné vzory než u klasicky vyráběných dých.

Z několika druhů modifikovaných dých jsem se nakonec rozhodla použít dýhu z jasanu a dýhu ebenovou. Jasanová dýha má smetanově ,bílou barvu a proto mi přišla nejvhodnější pro kombinaci s mosazí. Ebenová je antracitově šedá až černá, tady mi přišla nejvhodnější kombinace stříbrná. Barevnost černostříbrnou jsem vybrala i kvůli přiblížení barevnosti ke sgrafitům.

5. PROCES TVORBY A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

5.1 Příprava mosazných komponentů

Po ujasnění všech detailů u křivek pro laser jsem komponenty zadala vylaserovat ve firmě Preciosa, která jako jediná z mála umožňuje laser do mosazi. Původně jsem chtěla využít vodní paprsek, ale pro jemné detaily jako jsou v těchto křivkách není vhodný. Sílu mosazi jsem zvolila 0.4mm, která už byla hraniční, aby se mosaz pod laserem nekroutila. (příloha číslo 18)

Po vyzvednutí komponentů jsem jednotlivé kusy opracovala od nečistot a nepřesností a připravila je k ohýbání. Tento krok jsem původně chtěla provést tak, že bych vygravírovala dvě rovnoběžné drážky v místě ohybu v rozmezí 0.8mm a vytvořila profilem „U“ prostor pro dýhu. Po následné konzultaci s rytcem jsem od toho kroku ustoupila, jelikož v takto jemném provedení by bylo technologicky riskantní vytvořit profil „U“. Nakonec jsem komponenty ohnula na klasické ohýbačce do maximálního úhlu, který byl možný a následnou finální podobu dokončila na lisu. (příloha 19) Dalším krokem byla povrchová úprava, aby mosaz neoxidovala a nereagovala na každý dotyk. Nejdříve jsem povrch komponentů upravila ocelovou vatou jemnými krouživými pohyby a následně zafixovala zaponovým lakem. U stříbrných komponentů jsem postupovala podobně, kdy jsem povrchovou úpravu udělala až po postříbření. (příloha číslo 20)

5.2 Příprava dýh

Jelikož dýha modifikovaná je o něco křehčí než klasická přírodní, bylo náročné nastříhat rovnoměrné kusy tak, aby se netřepily a měly stejný rozměr. Nakonec se ukázalo, že ručním stříháním je to nemožné a oslovila jsem firmu J. Ficek, která mi poskytla pomoc při krájení kusů a vše jsem vyřešila s nimi na místě pomocí krájecích strojů.

5.3 Příprava zapínání u broží

Než jsem přistoupila ke kompletování broží, musela jsem si připravit jednotlivé komponenty k zapínání. Tento krok byl pro mě asi nejtěžší, protože se zapínáním jsem neměla moc zkušeností. Prioritou pro mě bylo čisté zapínání, pokud možno bez pájení na vylaserované mosazné spoje. Po konzultaci s vedoucím práce jsem se rozhodla vytvořit klasické zapínání s jehlou, kdy bude vsazeno a zanýtováno při kompletování všech kusů dohromady. Příprava spočívala v nařezání malých obdélníků z mosazi o síle 0,5 mm (jako je síla dýhy) ve velikosti 6x4mm a následné vyvrtání otvorů pro nýty. Připravené a vyvrtané obdélníky jsem připájela k trubičce o průměru 2mm a 4mm. Komponent se 4mm trubičkou jsem ještě v trubičce prořezala pilkou a následně stočila do spirály a vytvořila tím háček pro zachycení jehly. U broží se stříbrným pokovem jsem komponenty nechala také stříbrně pokovit. Nakonec jsem ještě provrtala mosazné spoje v místě nýtování pro zapínání. (příloha číslo 21)

5.4 Kompletování komponentů

Po všech úpravách jednotlivých druhů komponentů jsem přistoupila ke kompletování náhrdelníků a broží. U náhrdelníků jsem očistila dýhy a začala je vsazovat do mosazných spojů. I když dýha ve spojích držela dobře, rozhodla jsem se pro aplikování dvousložkového lepidla v namáhaných částech, jako je mezera pro zasekávání a kraje kovových spojů. Po zaschnutí lepidla jsem jednotlivé kusy očistila a opracovala pilníkem mezery pro zasekávání a sestavovala postupně do sebe. U broží byl postup složitější kvůli zapínání. V místě, kam jsem musela vsadit komponenty pro jehlu bylo nutné vystříhnout kus dýhy a vsadit tam zapínání. Musela jsem dávat pozor, aby dýha nepraskla a přesně vyměřit prostor pro nýtování. Dalším krokem bylo samotné nýtování a následné sestavení brože do tvaru. V některých namáhaných částech jsem použila dvousložkové lepidlo jako u kompletování

náhrdelníků. Jako poslední krok jsem do trubičky u zapínání vlepila jehlu.
(příloha číslo 22)

6. POPIS DÍLA

6.1 Náhrdelníky

Kolekce náhrdelníků se skládá ze tří kusů a všechny jsou navrženy s jiným přístupem a prací s motivem Aloise Mudruňky.

První typ má mosazné křížové spoje v přední části náhrdelníku a kaskádovitý vzhled s motivem srdce. Tento motiv jako jediný není ze Sokolovny, ale z rodného statku mého dědy a má symbolizovat srdce rodiny, která se rozrůstá o další členy. V tomto případě se v náhrdelníku rozrůstá nahoru s každým navazujícím dílem. Použitý materiál je jasanová dýha v kombinaci s mosaznými spoji. Povrchová úprava na všech mosazných dílech bez pokovu je provedena pomocí ocelové vaty a následného zafixování zaponovým lakem. (příloha číslo 23)

Druhý náhrdelník, vytvořený také z jasanové dýhy, má nejvíce stylizovaný motiv, který je jako jediný v této zasekávající technice použitý v pozitivu. Skládá se z jednoho velkého dílu, do kterého pasují díly menší se stejným motivem a tím se po spojení dílu stává trojrozměrným. Opět jsou kovové díly zhotoveny z mosazi s povrchovou úpravou. (příloha číslo 24)

Poslední, třetí náhrdelník, je zhotoven z ebenové dýhy a mosazného motivu se stříbrným pokovem. Použití motivu se zde vymyká všem ostatním šperkům v kolekci. Jako jediný na sobě nemá motiv nijak připevněn. Drží pouze protažením mezi dýhami a dá se kdykoliv vytáhnout a vsadit zase zpátky jiným způsobem. (příloha číslo 25)

6.2 Brože

Brože jsou zhotoveny také ve čtyřech provedení a mají jednotný systém zasekávání v kombinaci s různými úhly a motivy použitými v negativu. Opět jsem zde využila stejné materiály jako u náhrdelníků, tedy jasanovou a ebenovou dýhu v kombinaci s mosazí a mosazí pokovenou stříbrem s

povrchovou úpravou pomocí ocelové vaty. Součástí broží je i zapínání, které bylo navrženo tak, aby nenarušovalo čistotu šperku. Nakonec jsem zde vytvořila jemný technický detail pomocí nýtování a zapínání vsadila mezi mosazné okraje brože. Jedná se tak o klasické zapínání s ocelovou jehlou.

7. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jako přínos práce pro daný obor vidím použití netradičního materiálu pro šperk. V rámci rešerše tématu šperků z dýhy jsem nikde nenašla použití dýhy v takto surovém a křehkém stavu. Narazila jsem pouze na ohýbané nebo lepené dýhy a následně použité již jako poměrně odolný materiál. Kvůli křehkosti materiálu jsem musela být při práci hodně pozorná a opatrná, dávat pozor na každý detail. Dalším přínosem je myslím kooperace fungování šperku s tělem, kdy se dýhy najednou stávají organickým materiálem, který se díky své pružnosti na těle mění a pohybuje, tato proměna mě obzvlášť baví a připomíná práci s oděvem na bakalářském studiu.

8. SILNÉ A SLABÉ STRÁNKY

Jako slabou stránku šperku vidím právě křehkost, která je daná použitým materiálem, kdy se při nevhodném používání může lehce zlomit či popraskat. Zároveň také použití světlé jasanové dýhy, která je náchylná k ušpinění. Jako silnou stránku považuji kontrasty jak materiálové, tak vizuální. V jednotlivých špercích se je kombinace silně dekorativních motivů a geometrických tvarů, které dýhy dotvářejí svým řazením či zasekáváním. Zároveň v hotových špercích vidím určitým způsobem inspiraci kaligrafií, která mě ve finále samotnou překvapila. Připomíná dopis psaný Aloisem Mudruňkou a zakopaný pod starou lípou na dvoře u dědy, kde je psané věnování starému stromu a kde je vidět Aloisovo krasopísmo.

9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

- 1) Ze spisu Obecního úřadu Uhersko – Ing. Milan Rucký 3. 8. 2005
- 2) Ze spisu Obecního úřadu Uhersko – J. K. Cvrček

b) Internetové zdroje

- 1) Sgrafita.webnode.cz : sgrafita [online], [cit. 2017-04-01], Dostupné na:
<http://sgrafita.webnode.cz/dekorativni-malirske-nastenne-techniky/sgrafito/>
- 2) Decospan.com: dýha [online], [cit. 2017-04-01], Dostupné na:
<http://www.decospan.com/cz/D%C3%BDha/>

10.RESUMÉ

The main source of the inspiration for my Diploma Thesis was sgraffito in my native village, that were created by my great-uncle Alois Mudruňka in the early 19th century. Until today, they are the dominant and jewel of the village. The village Uhersko, counting a little over 200 inhabitants, is located in eastern Bohemia about 20km from Pardubice. Alois Mudruňka has been involved in the production of sgraffito in public as well as private buildings in his native village. The aim of my Diploma Thesis was to work on the motifs of Alois, while transferring them into jewelery. I have had the opportunity to combine something old with a new approach and begin to build the foundation of my work. I did not want the motifs to be significant at the first sight and therefore I was looking for different ways to use them. After a few model try-outs and preparations, I came to a solution of combining wooden veneers with brass components and created a collection of necklaces and brooches, that are linked with technical details of Alois Mudruňka's motifs. The collection is designed to rely slightly on the inspiration of Alois' scripts from the Sokol House; as at the same time it describes my approach to work, where I devote to the relationship between body and the jewelery. The work is as well enriched by technical details in brass, which also have a clear function of strenghtening the joints at the crossing points to avoid possible cracks of the veneer. Thanks to the metal parts, the jewelery has a pleasant weight, while being airy and organic at the same time.

As a contribution of work for the given field, I see the use of non-traditional material for jewelery. As part of my research on veneer jewelery, I have not seen the use of veneer in such a crude and fragile condition. Mostly, I came across bent or glued veneers and their use as relatively resistant material. Due to the fragility of the material, I had to be very careful at work. Another benefit lies in the reationship of the body and the jewelery itself, when the veneers suddenly become an organic material. Due to its flexibility, the

jewelery changes and moves, which reminds me of the work with clothing during my bachelor's studies.

11. SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha 1** Náhrdelník na téma Symbol
- Příloha 2** Náhrdelník Yakuza
- Příloha 3** Náhrdelník Yakuza
- Příloha 4** Rodný dům Aloise Mudruňky
- Příloha 5** Rodný dům Aloise Mudruňky
- Příloha 6** Obchod řezníka Horvátha
- Příloha 7** Obecní úřad Uhersko
- Příloha 8** Sokolovna Uherko r. 1927
- Příloha 9** Sokolovna Uhersko detail (po rekonstrukci)
- Příloha 10** Alois Mudruňka u Sokolovny r. 1926
- Příloha 11** Bankovky navržené Aloisem Mudruňkou
- Příloha 12** Vstupní branka do rodného domu
- Příloha 13** Rekonstrukce sgrafit zhotovená Čestmírem Mudruňkou
- Příloha 14** Nábytek navržený Aloisem Mudruňkou v rodném domě
- Příloha 15** Proces u mosazných komponentů
- Příloha 16** Tvarové zkoušky
- Příloha 17** Grafické zpracování
- Příloha 18** Vylaserované komponenty
- Příloha 19** Ohýbání komponentů
- Příloha 20** Povrchová úprava

- Příloha 21** Příprava zapínání
- Příloha 22** Nýtování
- Příloha 23** Náhrdelník jasan „Srdce“
- Příloha 24** Náhrdelník jasan
- Příloha 25** Náhrdelník eben
- Příloha 26** Brož eben
- Příloha 27** Brož eben detail
- Příloha 28** Brož eben
- Příloha 29** Brož eben
- Příloha 30** Brož třešeň
- Příloha 31** Objekt jasan

Příloha 1

Náhrdelník na téma Symbol

Příloha 2

Náhrdelník Yakuza

Příloha 3

Náhrdelník Yakuza

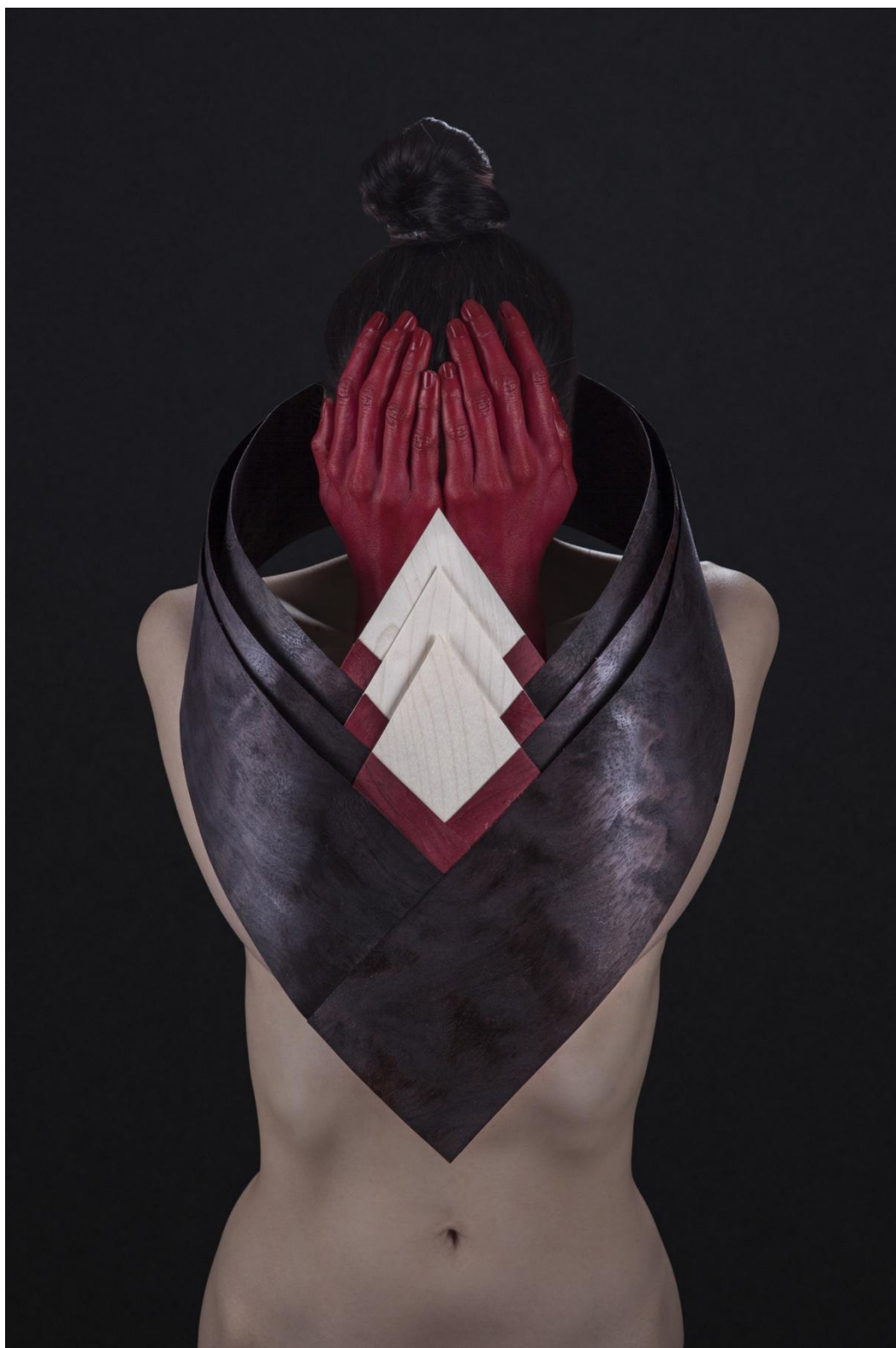

Foto: Tomáš Polák

Příloha 4

Rodný dům Aloise Mudruňky

Příloha 5

Rodný dům Aloise Mudruňky

Příloha 6

Ochod řezníka Horvátha

Příloha 7

Obecní úřad Uhersko

Příloha 8

Sokolovna Uhersko r. 1927

Příloha 8

Sokolovna Uhersko detail (po rekonstrukci)

Příloha 10

Alois Mudruňka u Sokolovny r. 1926

Příloha 11

Bankovky zhotovené Aloisem Mudruňkou

Příloha 12

Vstupní branka do rodného domu

Příloha 13

Rekonstrukce sgrafit zhotovena Čestmírem Mudruňkou

Příloha 14

Nábytek navržený Aloisem Mudruňkou v rodném domě

Příloha 15

Proces u mosazných komponentů

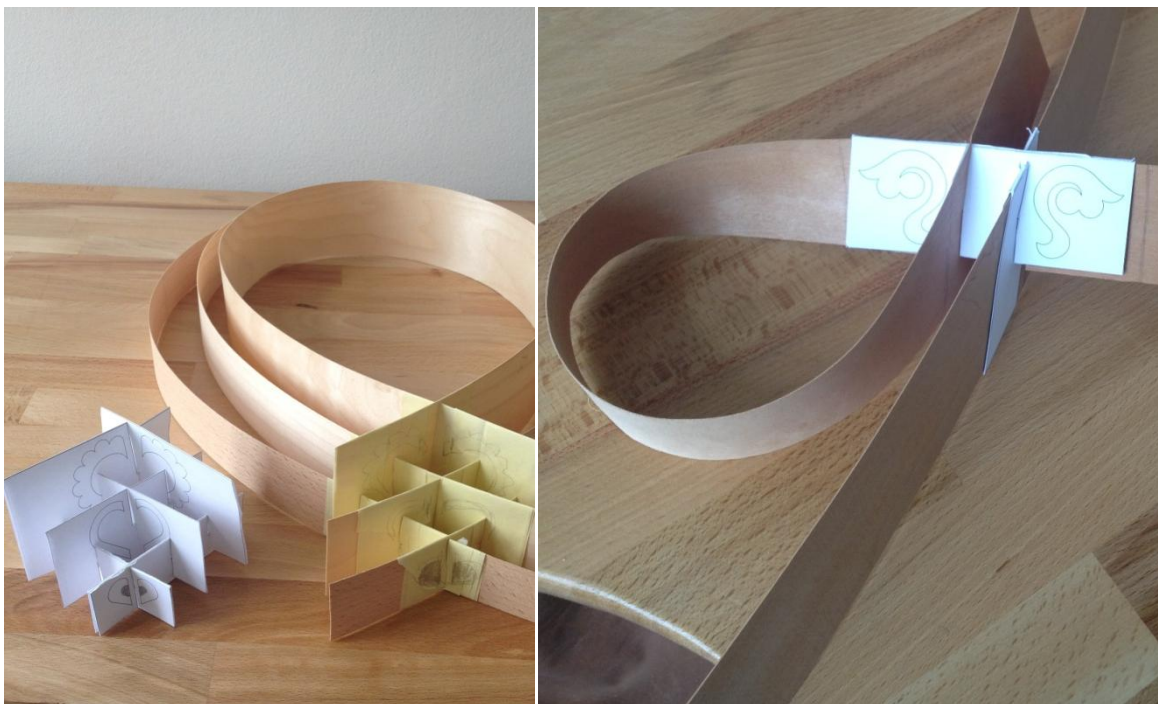
Příloha 16

Tvarové zkoušky

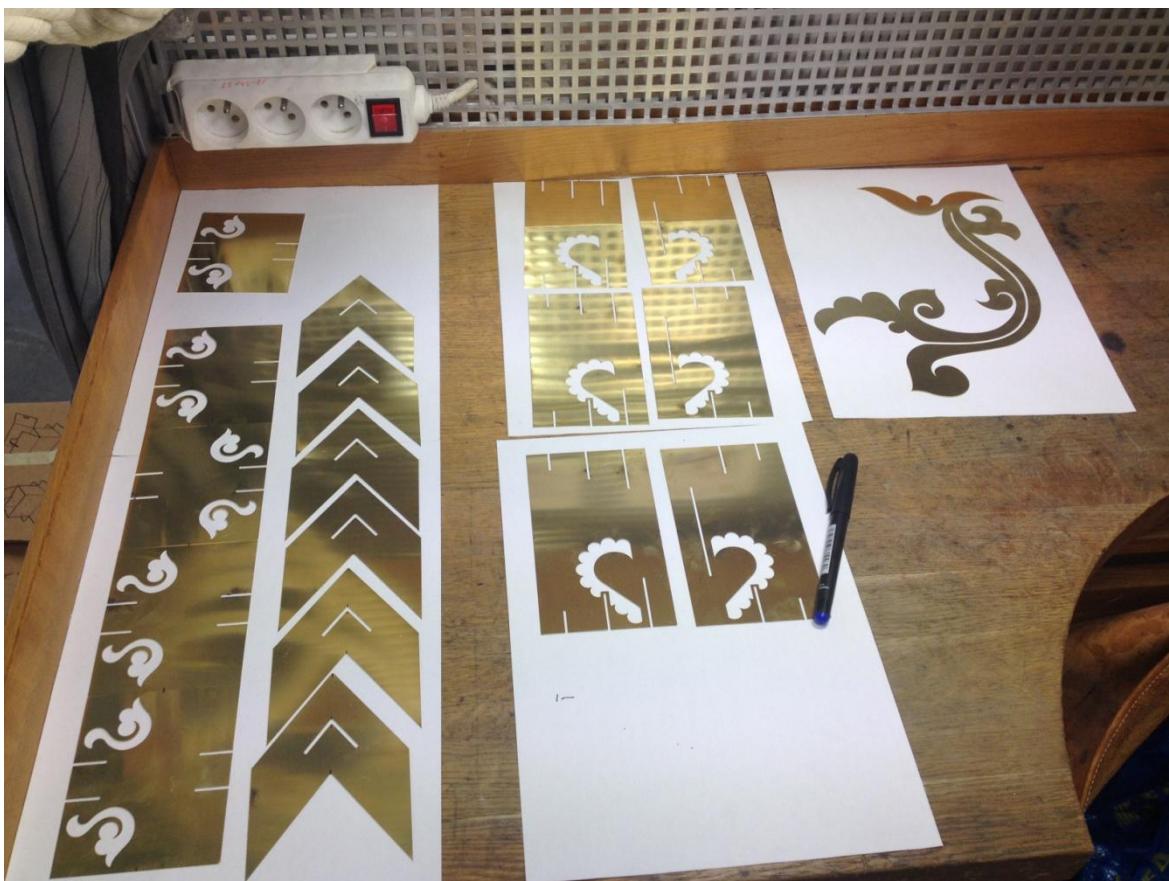
Příloha 17

Grafické zpracování

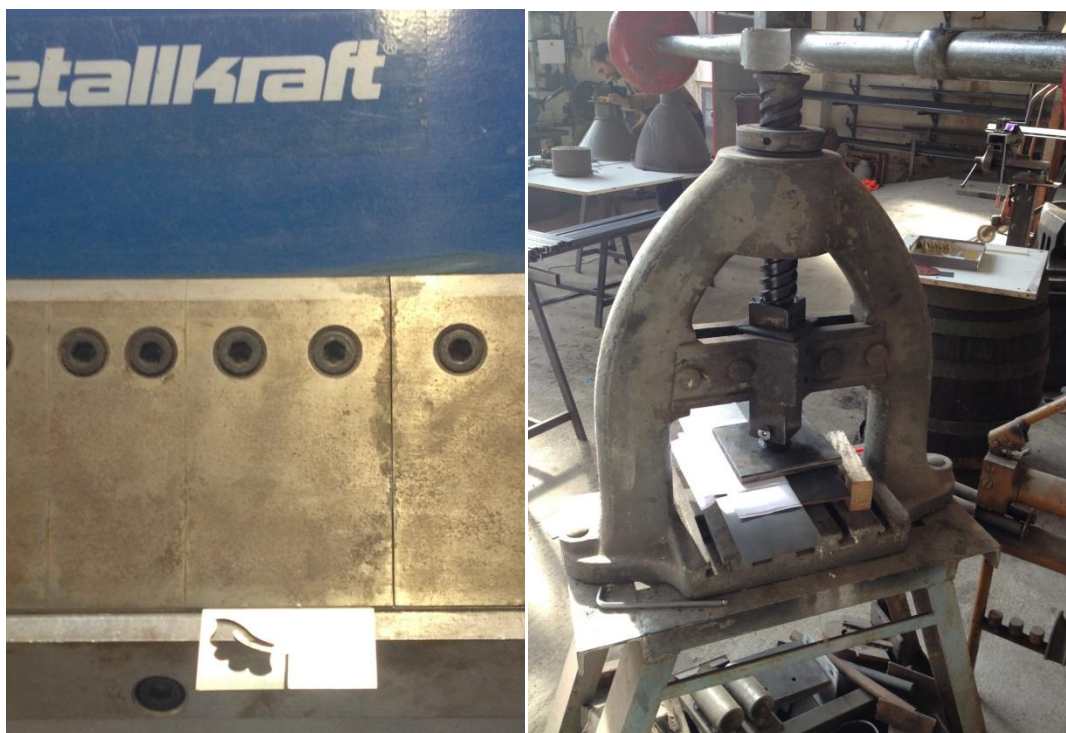
Příloha 18

Vylaserované komponenty

Příloha 19

Ohýbání komponentů

Příloha 20

Povrchová úprava

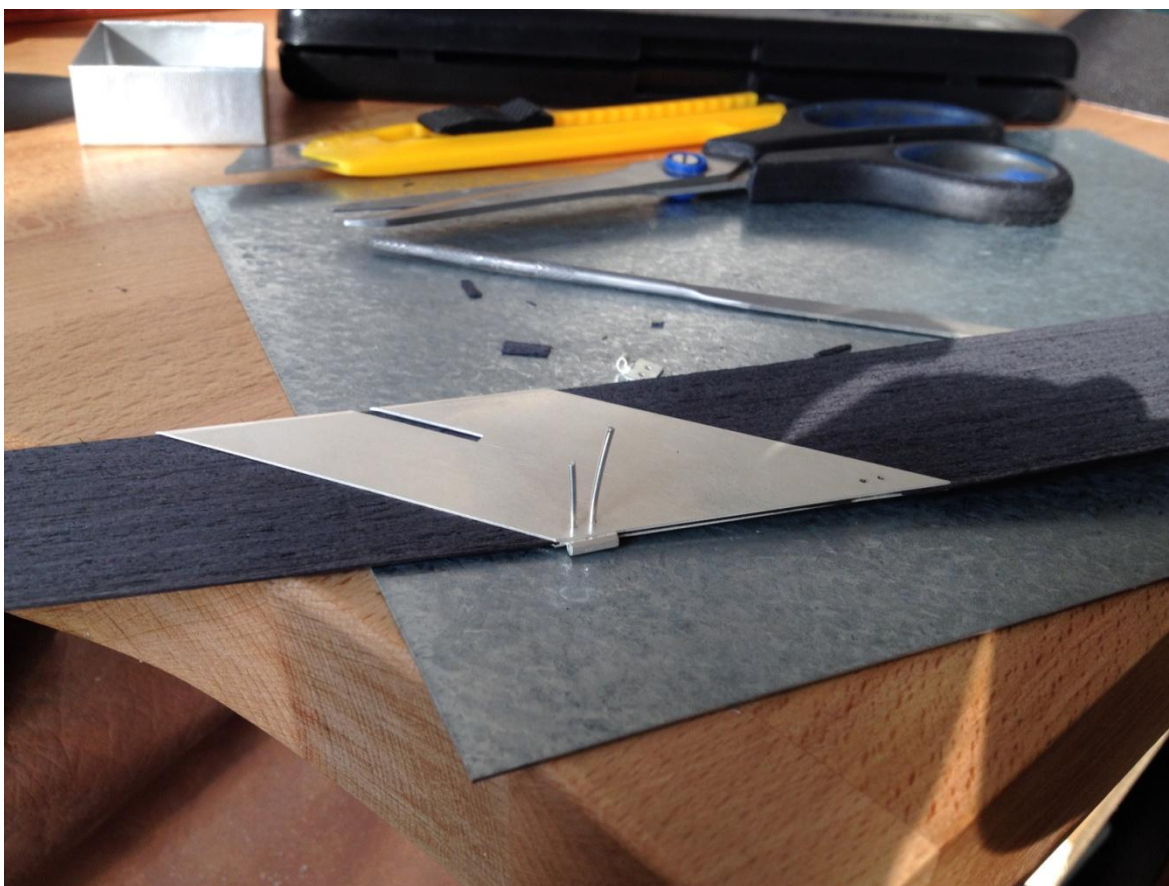
Příloha 21

Příprava zapínání

Příloha 22

Nýtování

Příloha 23

Náhrdelník jasan „Srdce“

Příloha 24

Náhrdelník jasan

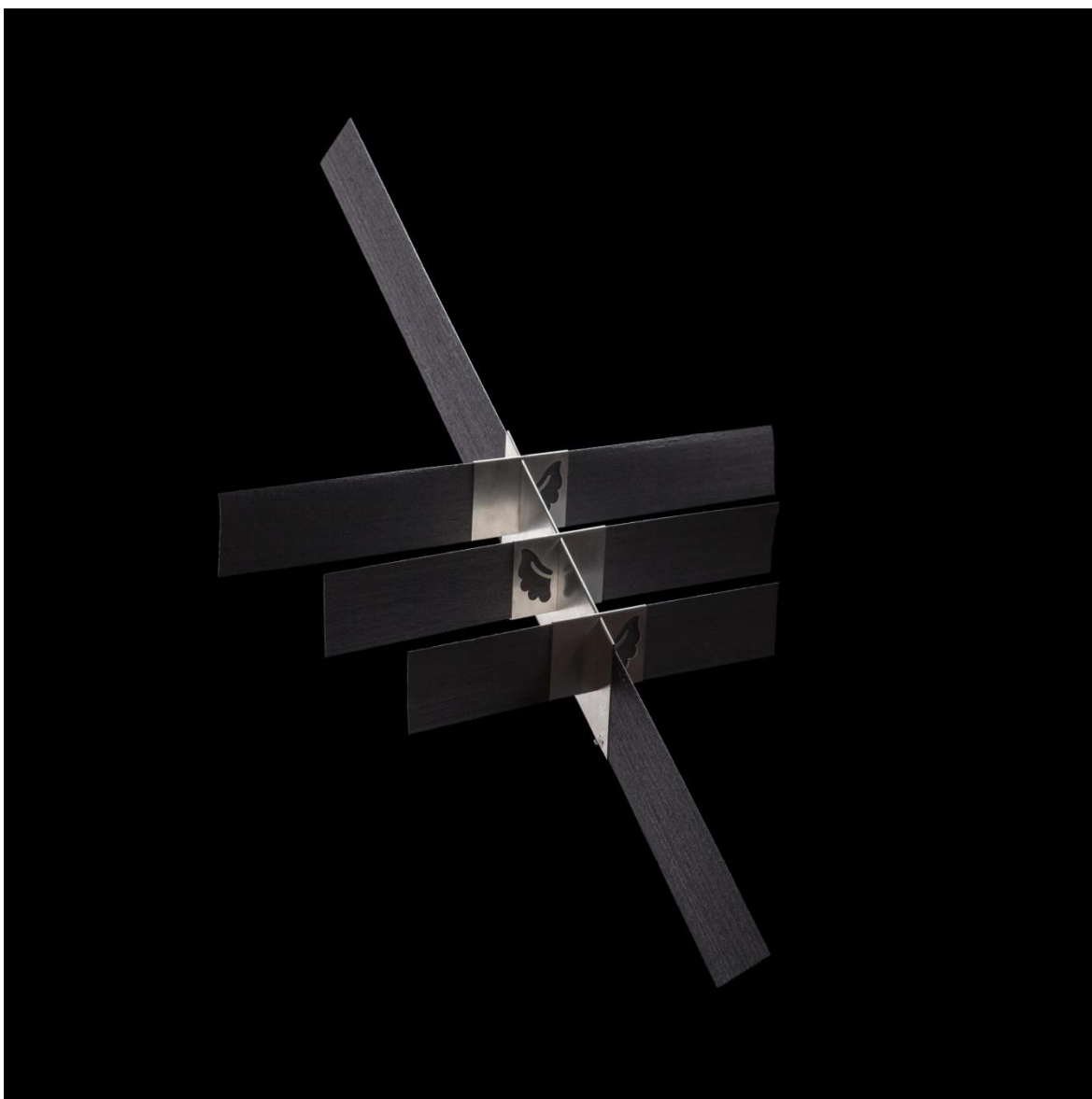
Příloha 24

Náhrdelník eben

Příloha 26

Brož eben

Příloha 27

Brož eben

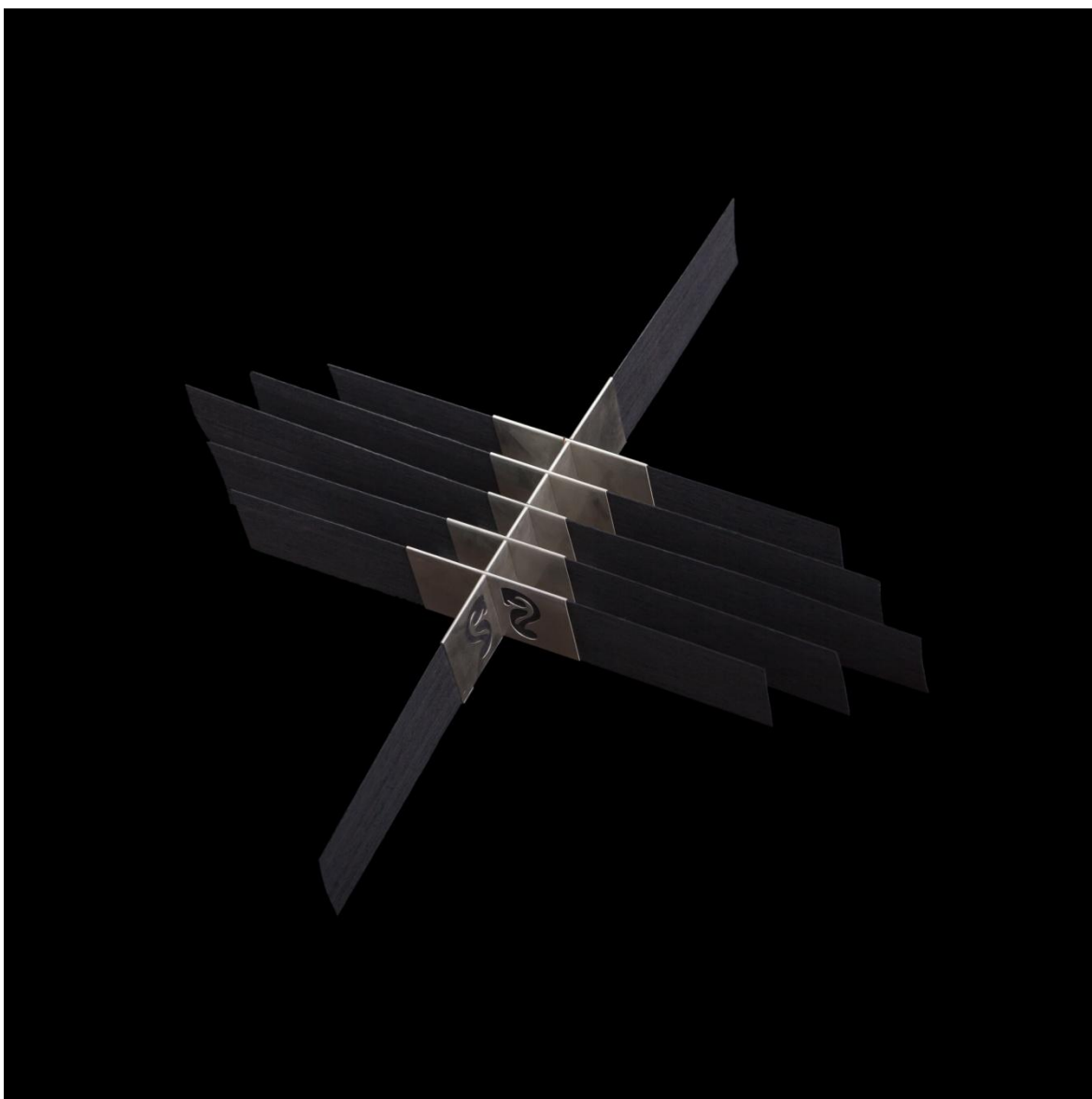
Příloha 28

Brož eben detail

Příloha 29

Brož eben

Příloha 30

Brož třeseň

Příloha 31

Objekt jasan

Foto: Tomáš Polák